

АБ РАБОЦЕ ЦЭНТРАЛЬНАГА КАМІТЭТА КМУНІСТЫЧНАЙ ПАРТЫІ (БОЛЬШЭВІКОЎ) БЕЛАРУСІ

Даклад выконваючага абавязкі сакратара ЦК КП(б)Б тав. А. А. ВОЛКАВА на XVII з'ездзе КП(б)Б

ПРАЦЯГ

дарчага апаратаў за лік смелага вылучэння новых, вырашаных кадраў.

Я хачу паказаць некалькіх таварышаў, вылучаных з нізавой гаспадарчай і партыйнай работы на розных адказных пастах.

Вось тав. Кавалёў А. Ф., які зараз займае пост старшыні Соўнаркома БССР. Як вы ведаеце, да гэтага ён працаваў сакратаром парткома на Віцебскай фабрыцы «Сцяг індустрыялізацыі», потым быў вылучан сакратаром Віцебскага гаркома партыі, а зараз ён выконвае адказнейшую дзяржаўную работу.

Узвеш тав. Каровіна, які вылучан з нізавой гаспадарчай работы народным камісарам мясцовай прамысловасці. Тав. Каровін нядрэнна бярэцца за справу, асваіў готы важнейшыя ўчасткі работы. Ён заслужыў вялікага давер'я народа, яго выбралі дэпутатам Вярхоўнага Савета СССР.

У ЦК БССР таксама вылучана вялікая колькасць пільных работнікаў.

Напрыклад, сакратаром ЦВК зараз працуе тав. Ермак, былы рабочы завода імя Кірава.

Можна прывесці рад прыкладаў, якія гэтыя маладыя, вырашаныя кадры па-большэвска бярэцца за работу, хутка ўваходзяць у справу і ўжо дабіліся поспехаў у справе ліквідацыі вынікаў шкодніцтва.

Як бачыце, таварышы, у нас многа выдатных людзей з партыйных і непартыйных большэвікоў. Трэба іх ведаць і смець, па-сталінаўска вылучаць на адказную кіруючую работу, умяшчаваць партыйны, гаспадарчы і савецкі апараты.

За справядлівы перыяд нашы партыйныя арганізацыі прайшлі вялікую работу па вылучэнні беспартыйных таварышаў на кіруючую гаспадарчую і савецкую работу. Па гэтым важнейшаму пытанню мы мелі рашэнне Цэнтральнага Камітэта КП(б)Б ад 4 сакавіка 1938 года. У ім было запісана, што «неадэкватнае вылучэнне беспартыйных з'яўляецца рэзультатам яшчэ далёка не зжытых у партарганізацыі напраўленых адносін да беспартыйных работнікаў і бяздзейнасць вылучаць іх на адказныя работы».

Пасля гэтага рашэння мы маем некаторае палепшэнне ў справе вылучэння беспартыйных на кіруючую работу. Але гэта—толькі першы крок. Усяго паставілі рашэння ЦК КП(б)Б у рэспубліцы—вылучаць беспартыйных, прычым галоўным чынам на нізавую савецкую і гаспадарчую работу (старшынскі сельсавец, старшынскі сельсавет, сельсавет, сельсаветы і т. д.), — толькі 1.326 чалавек.

Зусім недастаткова ідзе вылучэнне беспартыйных на кіруючую работу ў абласныя, гарадскія і раённыя апараты. Трэба прама сказаць, што мы яшчэ не забеспечылі поўнаснае выкананне рашэнняў Цэнтральнага Камітэта БКП(б) аб вылучэнні беспартыйных на кіруючую работу і што рад аб'ёмаў, аб'яўленых, гаркомы і райкомы пераходзяць да гэтага пытанню, са скарпам. Так, напрыклад, пры арганізацыі абласных апаратаў Віцебска і Менска на адказную кіруючую работу не вылучан і адзін беспартыйны. У Магілёўскай вобласці з 326 чалавек, вылучаных на кіруючую гаспадарчую і савецкую работу, беспартыйных усяго толькі 24 чалавекі. У Халопеніцкім раёне з ліку 25 чалавек, вылучаных на кіруючую работу—беспартыйных толькі адзін, а ў Плесчэніцкім раёне срод вылучаных 26 чалавек — ні аднаго беспартыйнага.

Такое становішча і ў многіх іншых раёнах. Зусім нецярпіма становішча з вылучэннем беспартыйных на кіруючую работу на нашых прадпрыемствах. А ў нас-жа ёсць такія выдатныя людзі—інжынеры, стэханаводы, паказваючы на справе ўзроўні большэвіцкай работы.

Такіх людзей трэба смелай вылучаць на камандныя пасады.

Асабліва неадэкватна ідзе вылучэнне жанчын на кіруючую работу. З ліку ўсіх вылучаных на кіруючую работу беспартыйных жанчын складаюць толькі 6 проц. і то большасць з іх вылучана на нізавую работу (сельсавецы, сельсаветы і т. д.).

Таму, таварышы, пытанне аб вылучэнні беспартыйных на кіруючую работу, выкананне ўказанняў у гэтых адносінах Цэнтральнага Камітэта нашай партыі і таварыша Сталіна з'яўляецца баявой задачай нашай партарганізацыі. Мы павінны рашуча ўстаць за выкананне дырэктывы ЦК ВКП(б), які ў сваім рашэнні запісаў: «Абавязак аб'ёмы, крайкомы і ЦК напартыйныя пакончыць з перахвату і вылучэнні беспартыйных работнікаў і забеспечыць больш шырокае і рашучае вылучэнне адданых партыі і зольных беспартыйных работнікаў на кіруючую савецкую і гаспадарчую работу як у вобласці, так і ў раёны».

Гэта важнейшае рашэнне партыі мы можам выканаць пры ўмове, калі кожная партыйная арганізацыя, кожны партыйны, савецкі і гаспадарчы кіраўнік будзе выхоўваць і вылучаць беспартыйны актыв, набліжаць яго ў штодзённай рабоце да выканання задач партыі і ўрада і найбольш зольных, таленавітых вылучаць на кіруючыя пасты.

Асабліва нам трэба мець на ўвазе тых беспартыйных актывістаў, якія прыйшлі з іх у перыяд выбараў у Вярхоўны Савет СССР і падрыхтоўкі да выбараў у Вярхоўны Савет БССР. А такіх людзей у нас вельмі многа. Іх трэба і ў далейшым прыцягваць да работы.

Беспартыйных актывістаў трэба штодзень выхоўваць, вучыць. Калі тым ці іншым беспартыйным таварышам дапусціцца памылка, трэба дапамагаць яму выправіць яе. На жаль, у рашэц раёнаў мы маем адваротнае з'явішча, калі кіруючыя работнікі адмініструюць, дапускаюць камандаванне. Гэта—нікому непатрэбнае адміністраванне, яно толькі шкодзіць нам. Такія практычныя работы нічога агульнага з прынятымі большэвіцкага кіраўніцтва не мае.

Адной з чарговых задач нашай работы з'яўляецца далейшае ўмацаванне нашых партыйных арганізацый, штодзённая дапамога вылучаным новым партыйным работнікам, абучэнне іх партыйнай рабоце. Мы павінны яшчэ больш рашуча ўстаць за выкананне ўказанняў таварыша Сталіна аб падборы і выхаванні большэвіцкіх кадраў. Кожны партыйны работнік павінен ведаць сталінскі прынтэп падбору і вылучэння кадраў. Таварыш Сталін вучыць, што значыць правільна падбіраць работнікаў і правільна расставіць іх: «Гэта значыць, — гаворыць таварыш Сталін, — падбіраць работнікаў, па-першае, па палітычнай адданасці, г. зн. ці асуджваюць яны палітычнага давер'я, і, па-другое, па дэлавай адданасці, г. зн. ці прыгодны яны для такой-та канкрэтнай работы».

Гэта значыць, не ператвараць дзелавы пыход у дэлавы пыход, калі людзі цікавіцца дзелавым пыходам, але не цікавіцца іх дзелавымі якасцямі».

Таварыш Сталін у сваім даказанні і закліканні слоў на лютэўска-савецкім Пленуме высунуў праблему падбору і выхавання кадраў, які рашаюць праблему. Гэта задача і ў далейшай нашай рабоце з'яўляецца галоўнай і рашаючай задачай.

работы: пытанні агітацыі і прапаганды, пытанні друку і т. д. Але тут-жа трэба адзначыць, што выносячы як-быццам і надзвычайнае рашэнне па гэтых пытаннях, ЦК зусім недастаткова ажыццяўляў кантроль за выкананнем гэтых рашэнняў.

Мы вельмі часта не ведалі, які нашы рашэнні праводзяцца ў жыцці партыйнымі, гарадскімі і раённымі партарганізацыямі. Узяць хоць-бы той факт, што мы не раз ставілі пытанне аб ар-

ганізацыі і паліпшэнні нашай партыйнай прапаганды, але не правяралі ў дастатковай ступені выкананне гэтага рашэння. І толькі гэтым можна вытлумачыць, што да гэтага часу каля палітычнай камуністаў нашай партарганізацыі не вучацца ў гуртках партыйнай асветы. Гэты буйны недахоп ў першую чаргу трэба аднесці да апарата Цэнтральнага Камітэта КП(б)Б і да яго аддзела прапаганды і агітацыі.

Выкананне рашэнняў студзеньскага Пленума ЦК ВКП(б)

Студзеньскім Пленумам Цэнтральнага Камітэта ВКП(б) ускрыты грубыя памылкі партыйных арганізацый пры вылучэнні камуністаў з партыі. Пленум рашуча асудзіў фармальна-бюдаўныя адносіны да разгляду аспэктаў выключэння з ВКП(б) і патрабаванне ад ухвал партыйных арганізацый неадкладнага выпраўлення гэтых памылак.

Арганізацыі КП(б)Б дапусцілі таксама вялікія памылкі пры выключэнні камуністаў з партыі і ў разглядае апеляцыйных выключэнняў. У многіх партыйных арганізацыях пры выключэнні не заўважылі правяралі матэрыялы, а гаркомы і райкомы—таксама і Цэнтральны Камітэт—не правяралі матэрыялы выключэння, праводзячы практыку самастрахоў, у выніку чаго многі камуністы былі выключаны з партыі напярэва.

Ворагі народа—трашкісты, бухарыцы, буржуазныя нацыяналісты і ўсе іншыя бандыты з паймы намецка-польскіх шпіёнаў, аўдаўляўшыя ў некаторых партыйных арганізацыях, ставілі перад сабой задачу выключэння чэсных камуністаў, ствараючы розныя паклёбніцкія матэрыялы на іх і адначасова стараючыся ўмяшчаць сваіх адзін-аднаго ў гэтым напрамку. Толькі ў перыяд абмену і правяркі партыйных дакументаў было выключана з партыі 8.292 чалавекі; з іх дзве з лішнім тысячы былі выключаны па матэрыялах партыі, а з розных малазначных праступаў. За 1937 год было выключана 4.408 чалавек; з іх па тых-жа матэрыялах — 22 проц.

Таму перад усім нашым партыйным арганізацыямі і Цэнтральным Камітэтам КП(б)Б пасля студзеньскага Пленума ЦК ВКП(б) стала сур'ёзная задача—па-большэвска выканаць гэтае рашэнне, выправіць дапушчаныя памылкі пры выключэнні з партыі, вярнуць у партыю няправільна выключаных з КП(б)Б і яшчэ больш рашуча павесці барацьбу з воражымі элементамі, паклёбніцкай і кар'ерысцкай.

Трэба прызнаць, што Цэнтральны Камітэт КП(б)Б у рабоце па выкананні рашэння студзеньскага Пленума ЦК ВКП(б) таксама дапусціў вялікія памылкі, за якія Цэнтральны Камітэт КП(б)Б у сваім рашэнні ад 15 сакавіка 1938 года рэзка і заслужана раскрытыкаваў нашу работу.

Цэнтральны Камітэт ВКП(б) указаў нам, што мы вельмі марудна разгортвалі работу па разгляду апеляцый, што мы правялі бюрократычна і ў адносінах выпраўлення памылак, дапушчаных пры выключэнні камуністаў з партыі і па сутнасці прадэдукавалі асуджаную Пленумам ЦК ВКП(б) практыку бюдаўных, фармальна-бюракрыцкіх адносін да дзеу членаў партыі.

Сваім рашэннем Цэнтральны Камітэт ВКП(б) па-большэвска паліпшаў нас і прывядаўшы выправіць дапушчаныя памылкі. Гэта нам паслужыла сур'ёзным урокам і сур'ёзнай дапамогай у справе арганізацыі работы. На падставе гэтых указанняў ЦК КП(б)Б, КПК пры ЦК ВКП(б) і Партарганія пры ўдзячэнні камітэта КПК па БССР разгледзілі 5.366 апеляцый, з якіх адноўлены ў партыі 8.148 чалавекі. Характэрна, што вялікі процант адноўленых з'яўляюцца таварышамі з нізавога актыва і рэальнымі камуністамі, над якімі ворагі ўчынялі расправу, выключваючы іх з партыі.

У працесе работы па разгляду апеляцый мы праводзілі рашучую барацьбу з паклёбніцкай і перастрахоўшчыцкай, якія ў многім накіравалі на нас. Нам удалося выкрыць 81 асабіста паклёбніка, прычым 59 з іх прыцягнуты да партыйнай адказнасці, а 12 чалавек прыцягнуты за паклёб да крымінальнай адказнасці. Трэба і ў далейшым весці рашучую барацьбу супраць перастрахоўшчыцкай, паклёбніцкай, якія намагаюцца вярнуць да нашай партыі, уносяць закліканне падарожжаць у нашы рады і грашы на-руку нашым ворагам.

Недахопам у выкананні рашэння студзеньскага Пленума ЦК ВКП(б) з'яўляецца тое, што ў рашэнне арганізацый да адноўленых у партыі адносінах яшчэ з закліканнем падарожжаць, не ўлічваючы іх у партыйную работу, у вучобу і тым самым адштурхоўваючы іх ад арганізацыі. З гэтым трэба весці рашучую барацьбу.

Праводзячы работу па разгляду апеляцыйных выключэнняў з партыі, ЦК ВКП(б) Беларускай адначасова ставіў задачу ўсемернага паліпшэння работы па ўважэнню новых членаў у партыі, лепшых, адданых справе Леніна—Сталіна людзей, дастойных быць членамі партыі. Але ў гэтай справе нашы партыйныя арганізацыі мелі буйныя недахопы. Ворагі народа, саюдаўшыя ў кіраўніцтва КП(б)Б, свядома арыявалі рашэнні ЦК ВКП(б) аб аднаўленні прыёму новых членаў у партыю.

ЦК КП(б)Б не раз абмяркоўваў гэтыя пытанні, заслухоўваў справядлівыя райкомы і прывічных партарганізацый

дасціплены, большэвіцкай арганізацыі партыйнага гаспадарка. Прыклад, у Гомельскай вобласці з'яўляюцца 59 партыйных білетаў узору 16 сакавіка 1938 года, што значыць з'яўляюцца партыйны білет на ўмовах Беларускай Гэта значыць, у першую чаргу, абавязвае ворага здабыць дакумент і павесць супраць нас. Або гэкі прыклад, партарганізацыі Аўтарамстаніі, рэзультат няблагых адносін да партыйнага гаспадарка прайшла вострапалоў партыйных школах. Паўстае пытанне—куды-ж дзеіцца гэтыя партыйныя дакументы, у чые рукі яны трапілі? Можна было-б прывесці і парад іншых прыкладаў злучных, партыйных адносін да нашай партыйнай гаспадаркі. Трэба, таварышы, расхлябанасцю ў нашай партыйнай гаспадарцы пакончыць, трэба ўсталяваць справядлівы дысцыпліну, сапраўды большэвіцкі парадок у нашым партыйным доме.

Як мы адносімся да гэтай важнейшай партыйнай справы? На жаль, нельга сказаць, каб усе партыйныя ар-

аб рабоце па прыёму ў партыю; двойчы ставілася пытанне аб уцяжненні камсамольцаў у партыю. І ў гэтым мы дабіліся некаторых поспехаў. З 1 студзеня па 1 чэрвеня 1938 года ўсяго прынята ў КП(б)Б кандыдатамі партыі 2.132 чалавекі, у члены партыі—1.056 чалавек і прынята ў спачувальцы 1.248 чалавек. З усіх прынятых у партыю 1.250 чалавек з'яўляюцца камсамольцамі.

Не глядзячы на гэтыя поспехі, усё-ж работа па прыёму ў партыю з'яўляецца неадэкватнаю.

Такія райкомы, як Мухавіцкі, Брагінскі, Грэскі, Крычаўскі, Лайскі і іншыя, не прынялі ў партыю ні аднаго чалавека. А Будакашальскі, Бешанковіцкі, Бялыніцкі, Любанскі, Чырвонопольскі, Круцінскі і Старадарожскі райкомы прынялі ў партыю ўсяго толькі па 2—3 чалавекі. А кім мала ў нас людзей, адданых нашай партыі, людзей, прайшлых сябе на практычнай рабоце ў барацьбе за справу партыі і ліку камсамольцаў, стэханаводы, калгаснікі, інжынеры і нашай савецкай інтэлігенцыі? Трэба толькі штодзень весці сур'ёзную іх партыйна-выхаваўчую работу.

На бюро ЦК КП(б)Б мы ставілі справядлівы дзвух партыйных арганізацый па пытанню прыёму ў партыю—Фабрыкі «КІМ» (г. Віцебск) і завода імя Молатава (г. Менск). Мы прынялі работу гэтых партыйных арганізацый абсалютна неадэкватнаю. Пасля нашага рашэння партыйная арганізацыя фабрыкі «КІМ» пачала выпраўляць дапушчаныя памылкі і зараз прынята ў партыю 25 чалавек. Затое па-ранейшаму ўсім неадэкватна абстаіць справа з прыёмам у партыю ў партарганізацыі завода імя Молатава. Тут сакратар парткома тав. Мурох нават не паставіў на абмежаванне партыйнай арганізацыі пытанне аб рабоце па прыёму ў партыю на падставе ўказанняў бюро Цэнтральнага Камітэта КП(б)Б. Вядома, віна ЦК у тым, што ён савесна не правяраў выканання свайго-ж рашэння, не патрабаваў яго выканання і не дапамог гэтай арганізацыі наладзіць работу па прыёму ў партыю, а Менскі ЦК КП(б)Б таксама не паікаваў гэтай партарганізацыяй. Таму ў гэтай арганізацыі, не глядзячы на велізарную базу росту, на сённяшні дзень прынята ў партыю толькі 22 чалавекі і 6 чалавек у спачувальцы.

Яшчэ горш абстаіць справа з уцяжненнем у групы спачувальцаў. На 1 чэрвеня 1938 года ў спачувальцы прынята ўсяго толькі 1.248 чалавек. А ёсць і такія арганізацыі, дзе не толькі няма росту спачувальцаў, але лік іх нават змяншаецца. Напрыклад, на Баўруйскім лескабіннае з 316 спачувальцаў асталося толькі 251, у Веткаўскай партыйнай арганізацыі з 52 асталося 23, у Гарадзінскай было 80 спачувальцаў, асталося 48.

Гэта тлумачыцца тым, што многі партыйныя арганізацыі палібілі ўвагу да росту спачувальцаў, не ўлічваючы іх у актывнае партыйнае жыццё. Вельмі многа неадхопаў мы маем у справе афармлення партыйных дакументаў на новапрынятых у партыю. Ёсць многа фактаў, калі таварышы, новапрынятыя ў партыю (ці адноўленыя), асцярожна без партыйных дакументаў працягваюць працаваць і паўгода, а то і на працягу паўтара года.

Як з боку АКПО ЦК КП(б)Б, так і з боку абкомаў, гаркомы і райкомы вельмі часта праяўляюцца неадэкватна, шалёна валажліва, бюракрызмам у гэтай справе. Вось характэрны факт з таварышам Галецкім, які гэтымі днямі прыйшоў у Цэнтральны Камітэт пісьмо з просьбай аказаць яму дапамогу ў атрыманні партыйнага білета. У сакавіку 1937 года прынята партыйнай арганізацыяй перадаць яго з кандыдатаў у члены партыі. 5 чэрвеня 1937 года бюро райкома падтвэрдыла рашэнне прывічнай партарганізацыі. 2 кастрычніка 1937 года бюро ЦК КП(б)Б Беларускае прыняло тав. Галева ў члены партыі і сваё рашэнне з прапагандай аформіць вылуча партыйных дакументаў выслава ў Барысавскі райком партыі, але і да гэтага часу тав. Галева хоць і без партыйнага білета.

Гэта—абсурднае факт, таварышы. А такіх прыкладаў і сораму напаму, можна прывесці многа. Гэта гаворыць аб бяздурным, фармальна-бюракрыцкім пыходзе да жыцця людзей, аб коснасці намага партыйнага апарата ЦК ВКП(б) Беларускае, у прыватнасці АКПО ЦК КП(б)Б, так і абкомаў, гаркомы і райкомы партыі.

Некалькі слоў аб партыйнай гаспадарцы. Цэнтральны Камітэт ВКП(б) у сваім рашэнні аб правярцы партыйных дакументаў сур'ёзна папярэдзіў усе партыйныя арганізацыі аб тым, што неабходна навести большэвіцкі парадок у нашым партыйным доме. На жаль, наша партыйная гаспадарка, узорае яе вядзенне ёсць неадэкватна частка нашага партыйнага жыцця, партыйнай

дасціплены, большэвіцкай арганіза-

Ві ведаеце, таварышы, якое велізарнае значэнне надаваў Вяздзімір Ільіч, надае таварыш Сталін партыйнай тэхніцы, партыйнай гаспадарцы ў нашым партыйным жыцці. Вяздзімір Ільіч вучыў, як трэба прывесць кожнаму камуністу пачуццё дысцыплінаванасці, умее захаваць партыйную тайну і весці партыйную канспірацыю, умее захаваць нашы партыйныя дакументы. На VII з'ездзе нашай партыі В. І. Ленін гаварыў, што не глядзячы на адкрыты характар работы нашай партыі ў эпоху дыктатуры пролетарыята—усё-ж нелегальная работа аставаўся, астаеца і будзе аставацца. Мы не баяліся папярку ў сваёй нелегальнасці і ў тайнасці, не, мы ганарыліся гэтым. (Ленін, т. XXIV, стар. 130).

Як мы адносімся да гэтай важнейшай партыйнай справы? На жаль, нельга сказаць, каб усе партыйныя ар-

Кіраўніцтва камсамолам

Таварышы! У нашым партыйным жыцці, у савецкай, гаспадарчай і дзяржаўнай рабоце вялікае месца займае і будзе займаць і ў далейшым наш славуты ланіскі камсамол—перадачы атрад савецкай моладзі. За справядлівы перыяд ЦК КП(б)Б і ўсім нашым партыйным арганізацыям прыйшлося нямаля папрапаваць, каб павесці большэвіцкі парадок у камсамольскай арганізацыі Беларускай. Ворагі народа, нацыяналі-фашысты, усяляк падрывалі і развалілі работу ў камсамоле. Падрыўная іх работа накіроўвалася, галоўным чынам, на развал палітыка-выхаваўчай, абароннай і фізкультура-вай работы ў камсамоле, на развал палітычнай вучобы камсамольцаў, на замяшчэнне воражымі элементамі кіруючых арганізацый у камсамоле.

Зараз камсамольскія арганізацыі Беларускай адолелі дабіцца некаторых поспехаў у справе ліквідацыі шкодніцкай работы ў камсамоле. Палепшылася работа па росту камсамольскай арганізацыі. За перыяд з жніўня 1937 года камсамольскія арганізацыі Беларускай выраслі з 90 тысяч да 118 тысяч чалавек.

Вялікую работу камсамольскія арганізацыі, у дапамогу нашай партыі, правялі ў перыяд выбараў у Вярхоўны Савет СССР. Дзесяці тысяч камсамольцаў з'яўляліся актывістамі ў дэлегатах гэтай вялікай кампаніі і паказалі нядрэнны ўзроўні агітацыйна-прапагандаўскай работы. Нямаля можна прывесці прыклады, калі нашы камсамольскія арганізацыі з'яўляюцца заахвочанымі ў разгортванні стэханавскага руху на нашых фабрыках, заводах, у саўгасах і калгасах. Тысячы стэханаводы і маладыя рабочыя і калгаснікі, лепшыя трактарысты і камбайнеры з камсамольцаў і камсамолам паказваюць выдатны ўзроўні вытворчай работы.

Але ў нашай камсамольскай арганізацыі ёсць яшчэ многа і многа неадхопаў. Многа яшчэ прыйшла паправаць камсамольскія арганізацыі, каб вытараць да канца ўсе вынікі воражых работ у камсамоле і паспяхова выкастаць задачы, паставленыя перад камсамолам нашай партыяй Леніна—Сталіна.

Ленінскі камсамол з'яўляецца важнейшым рэзервам для росту нашай партыі. За справядлівы перыяд у нас прынята ў партыю 1.250 камсамольцаў, але гэта зусім недастаткова. Партыйнае ядро ў камсамоле складае ўсяго толькі 2 проц. Гэта—мізэрная лічба. І калі, як ўжо гаварыў тут, многія раёны партыйных арганізацый не прынялі ні аднаго чалавека ў партыю, то гэта адбываецца ў першую чаргу таму, што іх райкомы не вядуць ніякай работы з срод камсамольцаў.

Ленінскаму камсамолу партыя даручыла гаваровую і адказную задачу—выхоўваць нашу савецкую моладзь у духу камунізму, у духу беззаветнай адданасці справе савецкай тэхнічнага будаўніцтва, у духу перыформісмаў па ворагаў народа Ленінскай камсамол павінен змагацца за ўсебаковае развіццё.

Агітацыя і прапаганда

Цэнтральны Камітэт КП(б)Б у галіне партыйнай агітацыі і прапаганды ставіў узаемна агульнай задачай—выканаць указанні таварыша Сталіна, даданыя на лютэўска-савецкім Пленуме ЦК ВКП(б). Таварыш Сталін гаварыў: «Неабходна ўзяць палітычную работу нашай партыі на належную вышыню, паставіўшы ва главу вугла задачу камуністычнай асветы і большэвіцкай загартоўкі партыйных, савецкіх і гаспадарчых кадраў».

І далей таварыш Сталін гаварыў: «Неабходна лапоўніць стары лоўзг аб авалоданні тэхнічнай, адпавядаючы перыяду шакцінскіх часоў, новым лоўзгам аб палітычным выхаванні кадраў, аб авалоданні большэвізмам і ліквідацыі нашай палітычнай дэзерцісцы, лоўзгам, зусім адпавядаючым пераходам перажываемаму перыяду». Гаворачы аб палітычнай падрыхтоўцы ў ўважліва ідэяна-тэарэтычнага ўзроўню нашых партыйных кадраў, таварыш Сталін указаў: «Я думаю, што калі-б мы змаглі, калі-б мы змаглі паставіць партыйныя кадры знізу даверху падрыхтаваць ідэалагічна і загартаваць іх палітычна такім чынам, каб яны маглі свабодна арыентавацца ва ўнутранай і міжнароднай абстаноўцы, калі-б мы змаглі зрабіць іх упэўне-

ганізацыі сур'ёзна адносіцца да таварыш партыйнага гаспадарка. Прыклад, у Гомельскай вобласці з'яўляюцца 59 партыйных білетаў узору 16 сакавіка 1938 года, што значыць з'яўляюцца партыйны білет на ўмовах Беларускай Гэта значыць, у першую чаргу, абавязвае ворага здабыць дакумент і павесць супраць нас. Або гэкі прыклад, партарганізацыі Аўтарамстаніі, рэзультат няблагых адносін да партыйнага гаспадарка прайшла вострапалоў партыйных школах. Паўстае пытанне—куды-ж дзеіцца гэтыя партыйныя дакументы, у чые рукі яны трапілі? Можна было-б прывесці і парад іншых прыкладаў злучных, партыйных адносін да нашай партыйнай гаспадаркі. Трэба, таварышы, расхлябанасцю ў нашай партыйнай гаспадарцы пакончыць, трэба ўсталяваць справядлівы дысцыпліну, сапраўды большэвіцкі парадок у нашым партыйным доме.

цё нашай савецкай моладзі, заахвочанне яе культурнага ўзроўню, заахвочанне ведамі. І трэба прама сказаць, што нашы камсамольскія арганізацыі гэтыя задачы выконваюць слаба, асабліва дрэнна паставілена работа разгортвання палітыкавай, культурна-асветнай, фізкультуравай і абароннай работы срод калгасна моладзі. 4.000 калгасаў у рэспубліцы не маюць гэтага часу камсамольскіх арганізацый. Гэта буйныя недахоп, таварышы, які неабходна неадкладна выправіць.

Зусім недастаткова адчуваецца работа камсамола Беларускай у асабістых арганізацыях. А гэта вельмі сутэжна і адказная задача. Паставілі перад камсамолам нашай партыі наш Ленінскі камсамол павінен выхоўваць савецкую моладзь у духу партызанства, развіваць у ёй пачуццё любові да нашай выдатнай радзімы і безумоўна на павышэнні ваенна-тэхнічнай ведаў нашай мо

Кіраўніцтва друкам

Дзяржплана і сістэму органаў планавання найбольш здольнымі і адданым людзьмі;

(Працяг на 4 стар.).

